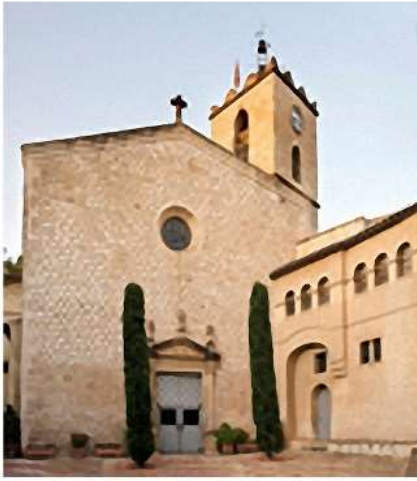

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 14 de Juny de 2020. N° 24

PA DE VIDA I CALZE DE SALVACIÓ

Han passat molts anys des d'aquell sopar de comiat en el qual Jesús, el mestre, va acceptar el seu lliurament a la mort per la vida de tots. Jesús volia que els seus amics, els que aquell vespre estaven asseguts a la seva taula i els qui en el temps anirien arribant, entenguessin que mai els deixaria sols malgrat que la seva companyia no seria igual de com havia estat fins aleshores. Els advertí, també, que

la seva mort no havia de ser interpretada com el signe d'un trencament definitiu amb ells. És per això que els va dir: "Preneu i mengeu, aquest és el meu cos, la meua vida", és així com ens va convidar a combregar de la seva persona i del seu desig de salvació per a tots. El dinamisme de l'Eucaristia es troba en aquell imperatiu: "Feu això en memòria meua". És d'aquesta manera com manifestava que la vida dels qui el combreguessin també havia d'esdevenir, com la seva, donació i servei. Després de vint segles, Jesús continua oferint-se en el gest inoblidable del sant sopar. A l'hora, però, de rebre el seu cos no podem badar distrets com tan sovint estem. L'Eucaristia no pot servir per celebrar coses que estan lluny de la intenció de Jesús; prendre el seu cos és acceptar entrar de ple en la seva vida donada per la salvació de tots. Participar de l'Eucaristia demana, també, superar les possibles limitacions del ritus de la comunitat que el celebra, ja que el que de veritat està en joc és la fe de cadascú dels que reben el sagrament. Si Jesús va dir: "Preneu i mengeu" el que va demanar a cadascú va ser de viure amb ell i com ell. Tal com ho expressa el Papa Francesc, "l'Eucaristia uneix el cel i la terra, abraça i penetra totes les coses creades. En el Pa eucarístic, la creació està orientada cap a la divinització, cap a la unificació amb el mateix creador. Per això, l'Eucaristia és també font de llum i de motivació per a les nostres preocupacions per l'ambient, i ens orienta a ser custodis de totes les coses creades". (Ls 236)

=====

En la nostres tradicionals celebracions del Corpus Christi hi són també presents el milions d'homes i de dones que moren de fam i no s'ho mereixen, que moren de fred i no s'ho mereixen, que moren a les guerres i no s'ho mereixen, que moren sols i abandonats i no s'ho mereixen?

=====

Senyor Jesús, sigueu avui ben a prop nostre, ben endins del nostre cor. Ajudeu-nos a anar cap a vós, a pensar com vós, a viure com vós. Ajudeu-nos a servir com vós, a treballar com vós, a donar vida com vós. Ensenyeu-nos a estimar. Feu que no en tinguem prou d'estimar només els qui ens estimen. Us ho demanem a vós que estimeu del tot. Amen.

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 6, 51-58

El papa Francisco está repitiendo que los miedos, las dudas, la falta de audacia... pueden impedir de raíz impulsar la renovación que necesita hoy la Iglesia. En su Exhortación La alegría del Evangelio llega a decir que, si quedamos paralizados por el miedo, una vez más podemos quedarnos simplemente en «espectadores de un estancamiento infecundo de la Iglesia».

Sus palabras hacen pensar. ¿Qué podemos percibir entre nosotros? ¿Nos estamos movilizand para reavivar la fe de nuestras comunidades cristianas o seguimos instalados en ese «estancamiento infecundo» del que habla Francisco? ¿Dónde podemos encontrar fuerzas para reaccionar?

Una de las grandes aportaciones del Concilio Vaticano II fue impulsar el paso desde la «misa», entendida como una obligación individual para cumplir un precepto sagrado, a la «eucaristía» vivida como celebración gozosa de toda la comunidad para alimentar su fe, crecer en fraternidad y reavivar su esperanza en Jesucristo resucitado.

Sin duda, a lo largo de estos años hemos dado pasos muy importantes. Quedan muy lejos aquellas misas celebradas en latín en las que el sacerdote «decía» la misa y el pueblo cristiano venía a «oír» la misa o a «asistir» a la celebración. Pero, ¿no estamos celebrando la eucaristía de manera rutinaria y aburrida?

Hay un hecho innegable. La gente se está alejando de manera imparable de la práctica dominical, porque no encuentra en nuestras celebraciones el clima, la palabra clara, el rito expresivo, la acogida estimulante que necesita para alimentar su fe débil y vacilante.

Sin duda, todos, presbíteros y laicos, nos hemos de preguntar qué estamos haciendo para que la eucaristía sea, como quiere el Concilio, «centro y cumbre de toda la vida cristiana». ¿Cómo permanece tan callada e inmóvil la jerarquía? ¿Por qué los creyentes no manifestamos nuestra preocupación y nuestro dolor con más fuerza?

El problema es grave. ¿Hemos de seguir «estancados» en un modo de celebración eucarística tan poco atractivo para los hombres y mujeres de hoy? ¿Es esta liturgia que venimos repitiendo desde hace siglos la que mejor puede ayudarnos a actualizar aquella cena memorable de Jesús donde se concentra de modo admirable el núcleo de nuestra fe?

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE : 13	20 h.	
DIUMENGE: 14	11h.	
	13 h.	Irama Roldán i difunta família Junquera-Ezquerria
DISSABTE: 20	20 h.	
DIUMENGE:21	11 h.	difunta família Segura-Romero.
	13 h.	Adoración González Navalón i José Martínez García

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Tonet Junyent Ibáñez i de Na María Orriols Roldán. I desitgem que la difunta gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

HORARI DE MISSES A LA PARRÒQUIA

**DISSABTES A LES 20 H. CATALÀ
DIUMENGES A LES 11 H. CATALÀ
I A LAS 13 H. CASTELLANO**

=====

HOGAR NTRA. SRA.DE LOURDES

**CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES
FINS A NOU AVIS**

=====

**SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS
HASTA NUEVO AVISO**

=====